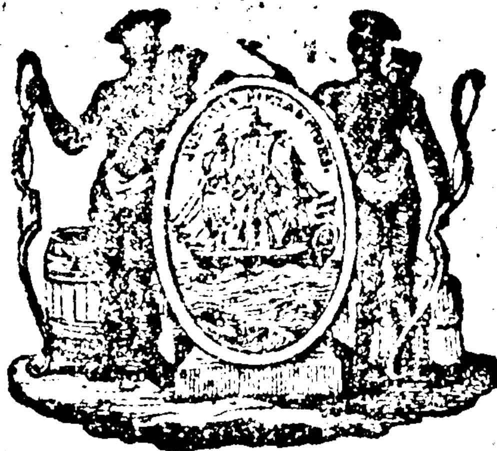
Ao. 1856. Donderdag

No. 74. 19 Junij.

SURINAAMSCHE COURANT EN GOUVERNEMENTS ADVERTENTIE BLAD.

Gouvernements - Secretarie.

Paramaribo, den 16 Junij 1856.

Alzoo Jacoba Grot, van het Gouvernement heeft verzocht om het Erf gelegen ten oosten van de *Wanica straat*, groot 13068 □ voeten, in pacht te bekomen; Zoo worden degenen, die vermeenen mogten op het bedoeld erf, eenig eigendoms of ander regt te kunnen doen gelden, opgeroepen, om binnen den tijd van *drie* weken, na de dagteekening dezer, hunne reclames met overlegging van bewijsstukken, ter Gouvernements Secretarie in te dienen.

De waarnemende Gouvernements Secretaris,
E. A. VAN EMDEN.

Gouvernements - Secretarie.

Paramaribo, den 18 Junij 1856.

Bij Gouvernements-resolutie van den 17den dezer maand No. 741, is, onder de nadere goedkeuring des Konings, aan den Heer Mr. G. J. A. Bosch Reitz, op zijn verzoek, *eervol* ontslag verleend als Lid van den Kolonialen Raad en als Heemraad der divisie *Para*, onder dankbetuiging voor de in die betrekkingen bewezen goede diensten; en is het Heemraadschap dier divisie tijdelijk opgedragen geworden aan het Lid van den Kolonialen Raad, den Heer Mr. B. Lyon.

De waarnemende Gouvernements Secretaris,
E. A. VAN EMDEN.

Gouvernements - Secretarie.

Paramaribo, den 18 Junij 1856.

Bij Gouvernements-resolutie dd. heden No. 761 is, tengevolge van de ongesteldheid van den President van het Collegie van Kleine Zaken, gedurende diens verhindering, de Heer E. van Emden, oud lid van het Geregtshof, gequalificeerd tot de waarneming van het presidium bij dat Collegie.

De Hoofd-Kommies,
J. E. WESENHAGEN.

Gouvernements - Secretarie.

Post-Kantoor.

Op aanstaanden ZATURDAG den 21n. dezer, des namiddags ten 1 ure, zullen de per de Koloniale Schroefboot *Paramaribo*, via *Coronie*, *Nickerie* en *Demerarij* te verzenden Mailpakketten worden gesloten.

Paramaribo, den 16 Junij 1856.

De Ambtenaar belast met de Posterij,
J. S. BURNE.

POLITIE.

Aan de ingezetenen wordt kennis gegeven, dat door de noodige herstellingen *aan den grooten Rijweg naar Combé*, de passage aldaar voor Rij en Voertuigen, voor eenige dagen zal zijn afgesloten.

Paramaribo, den 16 Junij 1856.

De prov. Commissaris van Politie,
G. DUIJCKINCK.

POLITIE.

Bij de Politie aangifte gedaan zijnde van het vermissen van *twee zilveren EETLEPELS*, zoo wordt een ieder gewaarschuwd, om dezelve niet te koopen, en uitgenoodigd, om deze Lepels, bijaldien zij ter verkoop mogten worden aangeboden, aan te houden, en daarvan onmiddellijk ten burele van Polite, gehouden wordende aan den *Waterkant* bij de *Platte Brug*, aangifte te doen.

Paramaribo, den 16 Junij 1856.

De prov. Commissaris van Politie,
G. DUIJCKINCK.

POLITIE.

Een *vierriems CORJAAL*, gemerkt **R. H.**; in *Zee drijvende gevonden zijnde*, zoo kan de eigenaar daarvan ter terugbekoming van hetzelve, zich op het bureau van Politie, gehouden wordende aan den *Waterkant* bij de *Platte Brug*, aanmelden.

Paramaribo, den 16 Junij 1856.

De prov. Commissaris van Politie,
G. DUIJCKINCK.

POLITIE.

Degenen welke genegen mogten zijn om eene plaatsing als AGENT bij de Politie te bekomen, kunnen zich, mits voorzien van goede getuigschriften, tot dat einde aanmelden op het Bureau van Politie, gehouden wordende aan den *Waterkant* bij de *Platte brug*.

Paramaribo, den 18 Junij 1856.

De Prov. Commissaris van Politie,
G. DUIJCKINCK.

Transport.

(8109) Den 17 Junij 1856. J. F. Thieler aan Elist. Park voor hare reeds hebbende en nog te verwekkene kinderen, van het Huis en Erf op den hoek van de *Groote Dwarsstraat* en *Hooge straat* N. W. La. E. No. 190, O. W. La. D No. 713.

Paramaribo, den 18 Junij 1856.

De Griffier bij het Geregtshof,
MARTINI VAN GEFFEN.

Schutterij van Paramaribo.

De Kwartiermeester der Schutterij herinnert belanghebbenden aan de betaling der *CONTRIBUTIEN*, zullende na het einde dezer maand, de lijst der nalatigen ter VERVOLGING worden overgegeven.

Paramaribo, den 16 Junij 1856.

De Kwartiermeester voornoemd,
S. M. BROMET.

Nieuwstijdingen.

Paramaribo, *den 18 Junij 1856.*

Gisteren is de geboortedag van H. M. de Koningin, met de gebruikelijke eerbewijzen, herdacht geworden.

Bij die gelegenheid heeft Z. E. de Gouverneur een feest bereid voor de armenkinderen, welke ten koste van het Gouvernement schoolonderwijs genieten. Daartoe werden de beneden- en bovenzalen der Loge *Concordia* — tot dat einde met welwillendheid afgestaan —, smaakvol met vlaggen en bloemkranzen, versierd. Des voormiddags omstreeks *elf* uur begaven zich de kleine genoodigden derwaarts, alwaar de muzijk hen verbeidde. — Te *twaalf* uur bezochten Z. Ex. de Gouverneur en Mevrouw Schimpf, vergezeld van hunne kinderen, de feestelingen, door wie zij met blij gezang werden ontvangen.

Regt vrolijk werd, met spel en dans, en onder genot van ververschingen en boterhammen, de dag doorgebragt, waaraan het dankbare kinderhart nog lang met genoegen zal gedenken.

Frankrijk.

Men zegt dat het voornemen bestaat den kardinaal Patrizi, die voor den doop van den Franschen keizerlijken prins zal overkomen, te Parijs een plegtigen intogt voor te bereiden en dat de Fransche kardinalen, aartsbisschoppen en bisschoppen tot dat doel naar die hoofdstad sullen worden ontboden. Een Fransch vaartuig zal den pauselijken legaat uit Italie gaan afhalen.

— De *Moniteur Universel* kondigt officieel aan, dat de heer de Morny als buitengewoon gezant van keizer Napoleon, de krooningsfeesten te Moskou gaat bijwonen.

—De Fransche dagbladen gaan voort zich ongunstig over de Belgische drukpers uit te laten. De *Pays* gaat zelfs zoover, van Belgie een roofhol (Caverne de Voleurs) te noemen en vervalt alzoo in de buitensporigheden, welke aan sommige organen van de drukpers daar te lande verweten wordt. Alleen de *Gazette de France* verdedigt het Belgische gouvernement en de Belgische drukpers tegen de aanvallen, waaraan beiden thans zijn blootgesteld.

— De architect Charpentier legt thans de laatste hand aan het plan van een nabij het stadhuis op te

rigten schouwburg-lokaal, dat 6000 toeschouwers zal kunnen bevatten.

Ook verneemt men dat men op het zonderlinge denkbeeld gekomen is om eene maatschappij te vormen, met een kapitaal van 10 millioen francs, alleen met het doel om in de omstreken van Parijs een water-spel op te rigten, geheel bestemd en gewijd aan het vertoonen van spiegelgevechten te water, en voorts aan allerhande zout- en zoetwater scènes en drama's.

— Te Port Louis, op het eiland Guadeloupe, is door de onvoorzigtigheid van eene oude vrouw, een brand ontstaan, waardoor binnen twee uren 14 huizen eene prooi der vlammen werden en eene schade van ongeveer 500,000 fr. veroorzaakt is.

— Volgens een schrijven uit Tampico van 2 April, door de *Patrie* medegedeeld, zou dat gedeelte van de Mexicaansche republiek, hetwelk aan het grondgebied der Vereenigde Staten grenst, namelijk de Staten Nuevo Leon en Doahuila, zich afgescheiden en tot een afzonderlijk gemeenebest gevormd hebben.

— Het *Journal de Constantinople* schat het aantal in de Krim reeds ingescheepte Fransche troepen op 35,000 man. De generaal Luders heeft er in toegestemd dat de ruiterij onder bevel van generaal Allonville, den terugtogt over Russisch grondgebied zal aannemen.

— De sultan heeft aan verscheidene Engelsch-Fransche divisiën het aanbod gedaan om te Konstantinopel te vertoeven; men gelooft dat hij daarin geleid wordt door den stand der binnenlandsche aangelegenheden.

— De dagbladen van Smirna melden dat de geloofsijveraars in Syrie, den Engelschen agent, te Marasch, den heer Guarmini, met zijn gezin vermoord hebben.

— Te Mekka is een opstand uitgebarsten. De Sheriff dezer stad, die door den sultan was teruggeroepen, heeft geweigerd aan dit bevel te gehoorzamen en zijn post te verlaten, op grond dat de sultan aan het geloof van den profeet ontrouw geworden is. Hij werd in zijn verzet door 50,000 Arabieren gesterkt, die aan de pelgrims den toegang weigerden, onder het voorwendsel, dat het Ottomanische rijk door de laatste hervormingen bezoedeld is.

— Te Marseille zijn berigten ontvangen van Malta dd. 8 Mei. Er heeft eene worsteling plaats gehad tusschen het Italiaansche vreemden legioen aan den eenen kant en de politie, de Engelsche troepen en de bevolking aan den anderen kant. Een inspecteur van politie is bij die gelegenheid gedood en een officier der marine gewond. De generaal Pennefather heeft onder de Italianen en de Malthezers verscheidene arrestatien bewerkstelligd.

Den 8sten heeft zich het oproerige legioen in een fort verschanst. De generaal heeft troepen tegen dat fort laten oprukken en schepen met de batterijen naar dien kant gewend. Men hoopte, dat de opstandelingen zich spoedig zouden onderwerpen.

Een andere depeche meldt, dd. 9 Mei, dat het Italiaansche vreemden legioen meester is van het Quarantaine fort. Een linieschip en een fregat zijn met de batterijen naar het fort gekeerd. De opstandelingen hebben volslagen gebrek aan levensmiddelen.

— Uit Bendejos, in de Spaansche provincie Santander gelegen, wordt een der stoutste rooverijen gemeld die men zich denken kan. Tijdens de groote meerderheid van de inwoners dier plaats den 20sten April in de kerk de mis bijwoonden, vertoonden zich plotseling acht met pistolen gewapende en te paard gezeten bandieten voor den ingang der kerk; zij beletteden de voortzetting der eeredienst, en noemden met luider stem de namen van die der aanwezigen welke zij verkozen te bestelen. Op die wijs werden verscheidene der aanzienlijkste ingezetenen, waaronder de burgemeester en de pastoor, achtereenvolgens door een paar bandieten naar hunne woningen geleid en van al het daar aanwezige geld en kleinodiën beroofd, om vervolgens weder naar de kerk terug gebragt worden. Nadat de bandieten op die wijs een genoegzamen buit bijeenverzameld hadden, vertrokken zij, zonder door iemand vervolgd te worden. — Het feit kan alleen vreemd schijnen aan hem, die onbekend is met de onbegrensde vrees, die in vele districten van Spanje voor soortgelijke rooversbenden gekoesterd wordt; eener vrees zoo verlammend, dat, gelijk men ziet, een half dozijn stoutmoedige bandieten, eene geheele bevolking in bedwang houdt.

Duitschland.

De benoeming van prins Gortschakoff tot Russisch minister van buitenlandsche zaken, heeft te Weenen eene groote sensatie verwekt. Hij staat daar algemeen bekend als een hevige tegenstander van Oostenrijk, en die door zijne berigten naar St. Petersburg, dat Oostenrijk eene dubbelzinnige rol speelde, niet weinig heeft bijgedragen, dat de vroegere vredesconferentien te Weenen zonder gevolg zijn gebleven. Uit dien hoofde ziet men in de plaatsing van dien diplomaat aan het hoofd van het departement van buitenlandsche zaken, eene soort van demonstratie tegen Oostenrijk, wegens zijne dreigende houding jegens Rusland gedurende den oorlog met de Westersche mogendheden. Intusschen vreest men Rusland niet, en gelooft men evenmin, dat de gewone betrekkingen tusschen de beide hoven zullen gestoord worden, vooral zoo lang de vriendschappelijke betrekkingen van Oostenrijk met Frankrijk op den tegenwoordigen voet zullen blijven bestaan.

— Uit Weenen wordt gemeld, dat de generaal Coronini aan de regering van Moldavie heeft kennis gegeven dat de ontruiming van dat Vorstendom binnen zes maanden zou geschieden. Hij heeft aan prins Ghika vierentwintig Oostenrijksche officieren en soldaten aangeboden, om daarvan bij de organisatie en instructie van de militie gebruik te maken. De prins heeft dit voorstel aan den Divan van Moldavie medegedeeld, die het heeft verworpen, alleen verzoekende, dat de Oostenrijkers zich zoo spoedig mogelijk zouden verwijderen.

— Onder de voornaamste kapitalisten te Krakau is eene aktien-maatschappij tot stand gebragt, ten doel hebbende de oprigting van groote suikerraffinaderijen. De gunstige ligging dier stad aan de Russische, en andere, grenzen, waar verscheidene spoorwegen elkander kruissen, biedt het beste vooruitzigt aan op den bloei des handels en der industrie.

Hoofdinhoud der protocollen van het Parijzer Vredes-Congres.

De hoofdinhoud van de protocollen, komt op het volgende neder. In de eerste zitting neemt graaf Buol het woord en stelt voor het presidentschap aan graaf Walewski aan te bieden, niet alleen omdat dit volgens het gebruik is, maar ook dewijl de beleefdheid medebrengt, om den vertegenwoordiger van den souverein, wiens gastvrijheid zij genieten, die taak op te dragen. Aangenomen. — Graaf Walewski slaat voor, dat de vertegenwoordigers zich zullen verbinden het striktst geheim te bewaren. Aanneming der grondslagen van het protocol van Weenen van 1 Febr. als voorwaarden van den vrede; die grondslagen betreffen: 1o. de Vorstendommen, 2o. den Donau, 3o. de neutralisatie van de Zwarte Zee en 4o. den toestand van de Christenen in het Oosten; bij het 5de punt reserveren de oorlogvoerende mogendheden zich het regt, om in het belang van Europa, buiten de vier guarantien, nog bijzondere voorwaarden te stellen. — Het tweede protocol, dat der zitting van 28 Februarij, geeft een overzigt van de algemeene beraadslagingen over meest alle punten, in het bijzonder over de vernieuwing van het traktaat betreffende de zeeengten, over de toelating van Turkije in het Europesche statenstelsel, over den toestand van de Christenen in het Oosten. Het was naar aanleiding van dit laatste onderwerp, dat graaf Orloff en vervolgens de overige gevolmagtigden, den wensch uitdrukten, om de concessien van de Turksche regering in het algemeene tractaat opgenomen te zien, hetgeen door Ali-pacha werd bestreden, op grond, dat hij voor dit geval van geen instructien voorzien was. — 3e. protocol, 1 Maart. Deze zitting was geheel gewijd aan de afdoening van het 5de punt. De eisch der mogendheden, dat geen maritiem of militair etablissement op de Aland-eilanden zijn zal, wordt door graaf Orloff bewilligd. Men kwam overeen, dat eene kommissie zou benoemd worden, om over het vraagstuk van de regeling der Russische en Turksche grenzen in Azie, rapport uit te brengen. Betreffende de vraag of de Russische forten op de Oostkust van de Zwarte Zee weer zouden opgebouwd worden, werd niets beslist. Graaf Walewski eischte dat Kars en het door de Russen bezette Turksche grondgebied, aan Turkije zouden terug gegeven worden, wat door de Russische gevolmagtigden werd toegezegd. 4e protocol, 4 Maart. Benoeming der kommissie tot regeling van de Russische grenzen. De neutralisatie van de Zwarte Zee wordt aangenomen. Lord Clarendon brengt Nicolaïeff ter sprake, waarop graaf Orloff te kennen geeft, dat het beginsel van neutralisatie der Zwarte Zee alleen van toepassing kan zijn op de kusten dier zee en dat Ruslands waardigheid niet kan toelaten, dat dit beginsel ook tot het binnenste gedeelte des rijks worde uitgestrekt. Hij verbindt zich echter namens zijn souverein daartoe, dat voortaan te Nicolaïeff alleen de oorlogschepen gebouwd zullen worden, welke Rusland in de Zwarte Zee mag houden. De twee oorlogschepen, die nog te Nicolaïeff zijn, zullen onmiddellijk naar de Oostzee gezonden worden. Graaf Orloff staat toe, dat deze verklaring in het protocol wordt opgenomen. 5de Protocol, 6 Maart. Op de vraag van lord Clarendon, of de verklaring van graaf Orloff betreffende Nicolaïeff ook voor Cherson en de Zee van Azoff geldend was, geeft graaf Orloff ten antwoord, dat de Zee van Azoff mede niet kan kan vallen onder de toepassing van het door Rusland aangenomen beginsel; overigens is het aan geen twijfel onderhevig, dat deze voor groote schepen te ondiep is. Voor het overige was deze zitting gewijd aan beraadslagingen over de vrije vaart op den Donau. — 6de Protocol, 8 Maart. In deze zitting was aan de orde de regeling der Russische grenzen in Bessarabie alsmede het vraagstuk der Donau-Vorstendommen. Graaf Walewski sprak over eene vereeniging van de Vorstendommen in een enkelen staat en werd daarin door lord Clarendon ondersteund, de laatste met de bijvoeging, dat het doelmatig was aan den volkswensch, waarop men altijd acht behoorde te slaan, gevolg te geven. Alipacha bestrijdt dit voorstel en heeft daarin den Oostenrijkschen gevolmagtigde op zijne zijde. Hoewel het voorstel alsnu ook door de graven Orloff en Cavour ondersteund wordt, blijft de Turksche gevolmagtigde, bij zijn tegenstand volharden, met de bijvoeging, dat hij niet gemagtigd is de discussie op dit terrein te volgen, waarna de kwestie verdaagd wordt. 7de Protocol, 10 Maart. Deze geheele zitting was gewijd aan de regeling van de Russische grenzen. In deze zitting is ook het voorstel gedaan, om Pruissen tot de conferentie toe te laten. Ook is daarin tot eene amnestie besloten. —

8ste Protocol, 12 Maart. Aan de orde is de Donau-scheepvaart. — 9de Protocol, 14 Maart. Definitive vaststelling van de artt. betreffende de de Donau-Vorstendommen. Graaf Walewski geeft te kennen dat Pruissen den heer v. Manteuffel als zijn gevolmagtigde bij het congres benoemd had. De protocollen van 18, 22 en 24 Maart zijn gewijd aan de redactie van den tekst van het traktaat.

In het protocol van 25 Maart leest men het verhandelde over de aanstaande handelsbetrekkingen tusschen de contracterende mogendheden, daar de vroegere overeenkomsten met Rusland door den oorlog nietig geworden zijn. Lord Clarendon stelt voor onder afwachting van nieuwe betrekkingen, de behandeling op den voet der meest begunstigde natie aan te nemen. Daar de Russische gevolmagtigden zonder instructien waren, blijft de zaak voorloopig statu quo. Dezelfde vraag werd geopperd ten opzigte van de commerciele betrekkingen met Turkije. Ali-pacha schrijft al de moeijelijkheden, die de commerciele betrekkingen der mogendheden met Turkije belemmeren, toe aan verouderde stipulatien; hij erkent de noodzakelijkheid om de handelsbetrekkingen tusschen de Porte en andere mogendheden, alsmede den toestand van de vreemdelingen in Turkije aan eene herziening te onderwerpen; ten slotte drukken de gevolmagtigden algemeen den wensch uit, dat deze aangelegenheid onmiddellijk na het sluiten des vredes te Konstantinopel behandeld zal worden. Ten opzigte van Servie gaf graaf Buol den wensch te kennen dat de Russische gevolmagtigden voldoende zekerheid zouden geven ten opzigte van de bedoelingen hunner regering met Montenegro. De verklaringen van graaf Orloff te dezen aanzien waren voldoende. — De zittingen van 26, 27 en 28 Maart waren gewijd aan de redactie van de artikelen der overeenkomst betreffende de zeeengten, welke bestemd is om die van 1841 te vervangen. Den 30 Maart werd het vredestractaat geteekend.

De daaropvolgende protocollen zijn nog vijf in aantal, namelijk No. XX—XXIV. Veel komt daarin voor, wat in hooge mate de aandacht verdient te trekken. In het protocol XXI wordt, ten gevolge van de vrijwillig door de Fransche, Russische, Engelsche en Oostenrijksche gevolmagtigden afgelegde verklaringen besloten dat de oorlogvoerende mogendheden, onmiddellijk na de ratificatie van het vredestractaat de sedert het uitbreken van den oorlog bezette terreinen zullen moeten ontruimen. Zoo zullen de geallieerden de Krim en Turkije, Rusland Aziatisch Turkije en Oostenrijk de Donau vorstendommen geheel en onvoorwaardelijk moeten ontruimen uiterlijk binnen den tijd van zes maanden. De Oostenrijksche gevolmagtigden hebben verklaard dat de Oostenrijkers de Donau-Vorstendommen zullen verlaten hebben, zelfs vóór dat het den geallieerden mogelijk zal kunnen zijn om het Turksch grondgebied te ontruimen.

Eenmaal de ontruiming van vreemd grondgebied op het tapijt gebragt zijnde, kwam daarop van zelf, in de zitting van 8 April, de Italiaansche, Grieksche en andere kwestien ter sprake, waarbij het XXIIste protokol zeer uitvoerig stilstaat. Alles bepaalde zich wel is waar, zoo als het heet, tot gedachtenwisseling en het uitdrukken van wenschen, maar de hooge beteekenis dezer beraadslaging valt niet te miskennen en zullen ook wij hier ter plaatse daarbij dus ook nogmaals uitvoerig stilstaan, niettegenstaande wij vroeger reeds een gedeelte van dat protokol, toen langs officieusen weg bekend geworden, medegedeeld. — Graaf Walewski ving de onderwerpelijke discussie aan. Voor dat de conferentie uiteenging achtte hij het namelijk noodig, om sekere vraagstukken tot opheldering te brengen, om zekere beginselen te stellen en zekere bedoelingen uit te drukken, ten einde voor de toekomst de rust in Europa te verzekeren. In de eerste plaats wees hij op Griekenland, op den staat van regeringloosheid waarin dat land verkeert en op de noodzakelijkheid, dat door de drie mogendheden die op Griekenland het protectoraat uitoefenen, maatregelen genomen worden om daarin te voorzien. Gaarne zoude Frankrijk en gewis ook Engeland het door hen bezette Grieksche grondgebied ontruimen, doch die bezetting dient voort te duren, tot dat het land inwendig genoegzaam verbeterd en gereorganiseerd zal zijn, om haar zonder gevaar te kunnen opheffen. Eene gelijke verklaring deed de graaf in de tweede plaats ten aanzien der Fransche bezetting van de Pausselijke Staten. Frankrijk en gewis ook Oostenrijk, dat de legatien nog altijd bezet heeft, begeeren vurig, dat de Paus er in slage, om zich zóó krachtig te vestigen, dat hij de Fransche en Oostenrijksche troepen zal kunnen missen. Voor dien tijd echter is aan geene opheffing der bezetting te denken. In de derde plaats toonde de graaf het nut er van aan, om aan sommige regeringen van het vasteland van Italie en vooral aan de regering der beide Sicilien te kennen te geven, dat zij zich op een dwaalspoor bevinden en dat het beter zij om langmoedigheid te toonen en de verdwaalde doch onbedorven geesten weder tot zich te roepen dan, gelijk nu, in een stelsel van vervolging te volharden; hetwelk, in stede van de onruststokers te treffen, die regeringen slechts verzwakt en de demagogie versterkt. In de vierde plaats verhief zich de graaf met klem tegen de Belgische drukpers, die dagelijks de meest hoonende, de meest vijandige aanvallen tegen Frankrijk en zijne regering rigt, en zelfs de lakenswaardigste geheime genootschappen in Frankrijk, bij name de *Marianne*, openlijk ondersteunt. Hulde brengende aan de goede bedoelingen der Belgische regering, die krachtens de bestaande wetten niets aan de zaak kan doen, verlangde de graaf, dat de conferentie den wensch zoude uiten tot eene wijziging der Belgische drukperswet. De Belgische regering zoude in dien wensch tot die verandering de noodige aanleiding kunnen vinden; anders toch zouden vroeger of later moeijelijkheden rijzen, zelfs gevaren ontstaan, die het voor Belgie van belang is om bij voorbaat te bezweren. In de vijfde plaats deed de graaf het bekende voorstel tot regeling van het internationaal zeeregt.

Lord Clarendon, gevolmagtigde van Engeland, uitte zich ten aanzien van Griekenland in gelijken geest als graaf Walewski. Ook ten aanzien van de Pausselijke Staten deelde hij diens meening, doch drong hij niettemin met meer klem aan op de opheffing eener bezetting, die slechts door zeer buitengewone omstandigheden te wettigen is. Hij achtte het daarom nuttig om de secularisatie van de Pausselijke regering aan te bevelen, te gelijk met de organisatie van een administratief stelsel in overkomst met den geest onzer eeuw. Gewis zou zulk eene hervorming thans nog te Rome zelf verzet vinden, maar in de legatien konde zulks gemakkelijk geschieden. De lord merkte op, dat Bologna reeds sedert acht jaren in staat van beleg verkeert en dat het platte land door roovers benden wordt afgeloopen. Daarin althans ware te voorzien door een stelsel van administratief en regterlijk beheer, dat deels zou kunnen berusten in handen der wereldlijke en deels in die der geestelijke magt; men zou daarna eene *nationale* gewapende magt kunnen organiseren; orde en vertrouwen zouden van zelve herleven, en de Oostenrijkers konden dan gerust huiswaarts keeren. Strengelijk gispte spreker vervolgens de houding der Napolitaansche regering, die hoe langer hoe meer de revolutionnaire gisting aanvuurt: „Wij willen niet, — zeide de lord, — dat de vrede verstoord worde; maar vrede is ondenkbaar zonder geregtigheid. Derhalve moeten wij den koning van Napels den wensch van dit congres doen toekomen naar de verbetering van zijn regeringsstelsel; een wensch die niet onvruchtbaar zou kunnen blijven; — en moesten wij hem voorts eene amnestie vragen ten gunste der personen, die zonder vorm van proces veroordeeld zijn of zich in hechtenis bevinden wegens staatkundige delicten." Wat de Belgische drukpers aanbelangt betreurde spreker de buitensporigheden waaraan zij zich overlevert; hij veracht de schrijvers die zich door hunne afschuwelijke leerstellingen de bescherming onwaardig maken die de vrijheid van drukpers schenkt, doch verder kon hij aan de zaak niets doen, als zijnde hij de vertegenwoordiger van een land, waar de vrije en onafhankelijke drukpers als het ware tot de fondamenteele instellingen behoort. — Graaf Orloff, gevolmagtigde van Rusland, bepaalde zich tot de verklaring dat zijne volmagt alleen de herstelling van den vrede ten doel heeft, en dat hij zich gevolgelijk niet gemagtigd acht om zich over eenige andere zaak uit te laten. — Graaf Buol, Oostenrijksch gevolmagtigde, schaarde zich ten aanzien der drukpers aan de zijde van graaf Walewski; hij hoopt dat de gouvernementen wettelijke bepalingen zullen weten in het leven te roepen, om de buitensporigheden der journalistiek te breidelen en acht hij meer in het bijzonder eene fnuiking van de Belgische drukpers voor eene behoefte voor Europa. Overigens verklaarde hij het bezwaar van graaf Orloff te deelen; ook hij deinsde alzoo terug voor eene beraadslaging over onderwerpen, vreemd aan het doel der conferentie, en weigerde hij gevolgelijk eenige inlichting te geven ten aanzien van den duur der Oostenrijksche bezetting in de Pausselijke staten; hij meende alleen te mogen wijzen op de vermindering van het Oostenrijksche leger in de pausselijke legatien, hetgeen genoegzaam bewijst dat de Oostenrijksche regering voornemens is de bezetting op te heffen, zoodra het tijdstip daartoe geschikt zal zijn. — De baron von Manteuffel, gevolmagtigde van Pruissen, nam minder reserve in acht. Hij wees er zelfs op dat tot dus ver in deze beraadslagingen een feit van overwegend belang over het hoofd is gezien, namelijk de tegenwoordigen stand van zaken in Neufchatel. Daar heerscht toch met miskenning van alle souvereine regten een revolutionnairen geest, en ook dat vraagstuk dient dus door de conferentie onderzocht te worden. Ten aanzien van Griekenland uitte hij in naam zijns konings den wensch dat spoedig de redenen zullen verdwijnen die tot de bezetting aanleiding gaven, en dus dat deze zoo spoedig mogelijk zal worden opgeheven. Met betrekking tot de tegen de regering van de beide Sicilien voorgestelde maatregelen, verklaarde hij bevreesd te zijn dat deze de verkeerde uitwerking zullen hebben, dat een geest van verzet en revolutionnaire bewegingen zullen worden aangemoedigd. Wat de Pausselijke Staten aanbelangt bepaalde zich de heer von Manteuffel mede tot den wensch op eene spoedige opheffing der bezetting en eindigde hij met de verklaring dat Pruissen gaarne zal medewerken tot maatregelen geschikt om een einde te maken aan de verfoeijelijke gedragingen van de koningsmoord en oproer predikende Belgische drukpers.

De graaf Cavour, gevolmagtigde van Sardinie, ondersteunde de plannen van de Engelsche en Fransche gevolmagtigden ten aanzien van Napels, maar hij verhief zich daarentegen met klem tegen de voortduring der Oostenrijksche bezetting in de pausselijke legatien. Hij zegt dat deze reeds een blijvend karakter heeft verkregen, want zij duurt reeds zeven jaren en er bestaat niet het minste voorteeken dat daaraan weldra een einde zal komen; zut heeft die bezetting ook niet gestigt, want de oorzaken die haar in het leven riepen, bestaan nog altijd, waarvan ten bewijze kan dienen

dat Oostenrijk nog steeds den staat van beleg te Bologna met de grootste strengheid handhaaft. Hij doet eindelijk opmerken, dat de aanwezigheid van Oostenrijksche troepen in de legatien en in het hertogdom Parma, het staatkundig evenwigt van Italie verbreekt en voor Sardinie een wezenlijk gevaar daarstelt. — De De baron von Hubner, tweede gevolmagtigde van Oostenrijk, vestigde er de aandacht op, dat de Sardinische gevolmagtigde alleenlijk van de Oostenrijksche bezetting sprak en het stilzwijgen over de Fransche bewaarde, niettegenstaande beiden met hetzelfde doel en op hetzelfde tijdstip zijn ingetreden. De aanmerking vond hij overigens van die zijde te meer bevreemdend, daar Sardinie zelf reeds sedert acht jaren de gemeenten Menton en Roquebrune (Monaco) militair bezet houdt, terwijl het eenige verschil tusschen de beide bezettingen toch slechts daarin bestaat, dat de Oostenrijkers en de Franschen door den souverein van het land (den Paus) geroepen werden, terwijl de Sardinische troepen op het grondgebied van den vorst van Monaco drongen tegen diens wil, en zich er sedert staande hielden, niettegenstaande de reclamatien van dien vorst. — De heer Cavour antwoordde daarop, dat hij zoowel de Fransche als de Oostenrijksche bezetting wenscht opgeheven te zien, maar dat hij alleen de Oostenrijksche als gevaarlijk beschouwt voor de onafhankelijke staten van Italie. Een zwak legerkorps, zich op een grooten afstand van Frankrijk bevindende, stelt geen bedreiging noch gevaar daar. Zeer onrustbarend daarentegen is de houding van Oostenrijk, dat, steunende op Ferrara en Piacenza (waarvan het de vestingwerken uitbreidt in strijd zoo al niet met den letter dan toch met den geest der Weener verdragen), zich uitspreidt langs de Adriatische Zee tot aan Ancona. Wat Monaco aanbelangt, is Sardinie bereid die vijftig soldaten terug te roepen, die Menton bezet houden, indien de vorst van Monaco in staat is om, zonder zich aan het ergste gevaar bloot te stellen, in dat land terug te keeren. Overigens kan men Sardinie niet beschuldigen van door de bezetting dier staten tot den val bijgedragen te hebben van de toenmalige regering; immers het was alléén de stad Monaco die haren vorst overbleef, en die stad was juist door de Sardiniers bezet.

De graaf Walewski betuigt alsnu zijn leedwezen dat niet alle de leden van het congres hunne meening geuit hebben over de ter sprake gebragte onderwerpen. De gevoerde beraadslagingen hebben evenwel haar nut en daarom resumeert de graaf ze aldus: 1o. zich bezig te houden met de verbetering van den toestand van Griekenland, terwijl de drie mogendheden, die over Griekenland het protectoraat uitoefenen, het belang erkend hebben om daaromtrent in gemeenschappelijk overleg te treden; 2o. De Oostenrijksche gevolmagtigden hebben zich vereenigd met den wensch, uitgedrukt door de Fransche gevolmagtigden, dat de pausselijke Staten zullen worden ontruimd door de Fransche en Oostenr. troepen, zoodra als dit mogelijk zal zijn zonder bezwaar voor de rust des lands en voor de bevestiging van het gezag van den Heiligen Stoel; 3o. Het meerendeel der gevolmagtigden betwist het niet dat maatregelen van langmoedigheid, ter gelegener tijd genomen door de gouvernementen van het Italiaansche vasteland en vooral door de regering der beide Sicilien, nuttig zouden zijn; 4o. al de gevolmagtigden, zelfs zij die zich uitsluitend voor de vrijheid der drukpers verklaarden, aarzelden niet openlijk de buitensporigheden te brandmerken waaraan de Belgische dagbladen zich ongestraft overgeven, erkennende de gevolmagtigden tevens, dat er noodzakelijkheid bestaat om in de wezenlijke bezwaren te voorzien, die uit de uitzinnige vrijheid ontstaat waarvan in Belgie zulk een groot misbruik wordt gemaakt; 5o. Al de gevolmagtigden verklaren zich ten gunste der voorgestelde regeling van het internationale Zeeregt. — Na deze resumtie werd het XXIIste protocol gesloten, goedgekeurd en onderteekend. — Het XXIIIste behelst de definitive goedkeuring van meergenoemde regeling van het zeeregt, alsmede de verklaring » dat de gevolmagtigden niet aarzelen namens hunne gouvernementen den wensch uit te drukken: dat de staten, tusschen welke een ernstig geschil mogt rijzen, vóór dat zij een beroep op de wapenen doen, de toevlugt zullen nemen, voor zoo ver de omstandigheden het zullen gedoogen, tot de goede diensten eener bevriende mogendheid." De conferentie nam dit besluit met het doel om zonder verkorting of zonder praejudice van het regt van elke mogendheid afzonderlijk, het uitbreken van oorlogen minder mogelijk te maken. — Het XXIVste en laatste protocol behelst niets dan de sluiting der conferentien, onder dankbetuiging aan den heer Walewski voor zijne leiding.

Producten Handel.

Bij inschrijving verkocht.

Suiker. Den 17den dezer, 8 vaten van plant. *Toledo*, a 10,01 cent.

Idem, 12 vaten van plant. *Guineesche Vriendschap*, a 10,01 cent.

Katoen. Den 18den, 20 balen schoone van pl. *George Hendrik*, a 28,87 c.

Scheepvaart.

Uitgeklaard.

Den 17den dezer, de Nd. Am. Bark *James Smith*, Kapt. Chs. A. Homans, naar Virgin Eilanden, lading: 20 groene kelders Jenever.

Den 18n., het Schip *Amicitia*, Kapt. K. B. Wijgers, naar Amsterdam, lading: 260 vaten Suiker 382,487 pond, 73 balen schoone Katoen 23,870 pond, 1 vat Arrowroot 135 pond en 6,854 pond oud Koper. — Passagiers: de heer J. A. Scheiderman en Echtgenoot en de minderjarige F. C. Kohl.

Schepen in Lading.

NAAR AMSTERDAM.

Zwaluw, kapt. Uitermark, adres bij J. H. Zaal. Sluit 20 dezer.

Noord Holland, kapt. F. C. Overeem, adres bij F. P. Bouguenon. Sluit ultimo dezer.

Jonkvrouw Geertrui, kapt. Bouwen, adres bij C. J. Leijsner.

Voorwaarts, kapt. Kikkert, adres bij M. M. Curiel.

Triton, kapt. Duinker, adres bij Gisius en Co.

Eliza, kapt. Visser, adres bij M. D. Huidekoper.

ADVERTENTIEN.

Gedrukt bij **J. C. MULLER Az.**